

Barokk – környéke

(Napló)

Zsille Gábornak

Szerzetesrend újra élélne ott? S hisz nem akármilyen

vidék volt, látványként, ma neve nem

jutna föl épp emlékezetemben – terasz,

amelyen ültünk, mondták, akkor is

volt már, vendég utas, zsoldköltők barokk jövése: mi sem –

párlatuk híve, csöndes szomjaknak szesz kiművelése, lelkek jó Uruk,

s percre mi képmások hírre igézve – gyógynövény

bármí, édene napi környék (ma e gazdaság, üres

oldalszárny hodályát szemlélnék), valami varázs

gyűjt mindig, szinte íz tördelt falakból, illat? Csak ha villat –

valamely perjel ismét így mondaná, álmodott, ő bizony álmodott,

főléhangolt az Úr, ajzotta ugyan, itt ujja vélekedett,

könnyű intés-e, új élcélőt válasszunk mától; ő útnak, épp begyűlt

fémecskék (hadak, népek insége), ahány „körmöcske”, itthon e bölcs hívés – külségeinek?

(Tübingen)